

Published at: <https://shiptogaza.se/sv/texts/sabotaget-mot-frihetsflottan>

Date: 2012-12-10 - PDF generated at: 2019-06-21 01:44

Copyrights: Ship to Gaza (Sweden), 2019

Sabotaget mot Frihetsflottan

Författare:

Mattias Gardell

”Efter förintelsen finns det två slags judar”, förklarade den israeliska judinnan Pnina Feiler. ”De som anser att det aldrig skall hända oss igen och de som anser att det aldrig skall hända någon igen, inte judar, inte palestinier, inte muslimer, inte romer, inte någon.”

Vi sågs i Aten, inför Frihetsflottans andra försök att bryta blockaden av Gaza. Där möttes människorättsförsvarare från världens alla hörn. Där var Alice Walker, veteran från den svarta medborgarrättsrörelsen, som såg Frihetsflottan som en fortsättning på Martin Luther Kings arbete på global nivå. Där fanns Algonquinhövdingen Bob Lovelace, som med hänvisning till indianernas månghundraåriga erfarenhet av kolonialism betonade att man inte kan be förtryckaren om lov att kämpa för sin frihet. Där var tunisiska jasminrevolutionärer, som såg en direkt koppling mellan tunisiernas och palestiniernas kamp för ett värdigt liv i frihet. Påfallande många var judar, däribland 86-åriga Hedy Epstein som överlevt förintelsen och inte ville uppleva fler brott mot mänskligheten. Särskilt inte i hennes namn.

Medan vi ickevåldstränade övade israeliska kommandosoldater väpnad attack. Medan vi fyllde hamnmagasinen med mediciner, återuppbyggnadsmaterial och brev till barnen i Gaza, läste vi israeliska rapporter om de kemiska stridsmedel, eldkastare och handgranater vi påstods föra med oss ombord. Uppgifterna var så befängda och lättkontrollerade att knappast någon kunde ta dem på allvar.

Vi skrattade gott, men insåg också att lögnerna var avsedda att legitimera dödligt militärt våld ? ett hot som underströks då Israel varnade oberoende journalister att de skulle behandlas som terrorister om de följde med ombord. Det skulle inte finnas vittnen. Till slut blev propagandan så överdriven att även israeliska ministrar dementerade: inget av det som sades om terrorister och vapen motsvarade vad de israeliska säkerhetstjänsterna berättat för dem.

Vad vi inte visste var att blockaden outsourcats till Grekland. I månader hade den grekiska regeringen tillsammans med amerikanska och israeliska säkerhetstjänster planlagt hur Frihetsflottan skulle stoppas. Byråkratiska påfund (?ni får inte lämna hamnen för att två flytvästar saknar båtens namn?) varvades med polisingripanden och sabotage. Vår passagerarbåt Juliano och den irländska Saoirse (Frihet) som låg i Turkiet saboterades av professionella dykare på exakt samma sätt.

När sabotagen avslöjats läste den israeliska, grekiska och turkiska regeringen ur samma manus: attentaten avfärdades med påståendet att vi trodde att vi befann oss i en James Bondfilm. Det var ingen som tyckte att det nådde upp till den nivån. Det var mer som Tintin. Inte minst när agenter i identiska kläder och solglasögon likt Dupont och Dupond satt och fiskade i det oljiga vattnet vid våra fartyg utan vare sig bete eller hink.

Hade det inte varit för Netanyahu hade sanningen kanske inte uppdragats. Mer än ett statsöverhuvud och

operativt befäl måste ha tagit sig för pannan när Netanyahu berömde den israeliska försvarsmakten IDF och landets säkerhetstjänster för att 'så genialt' ha 'demonstrerat att vår försvarsförmåga sträckte sig längre än vad vi tidigare visste?', och tackade 'ledare för USA och Europa, FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon och den grekiska premiärministern Giorgos Papandreu' för att ha 'stoppat' Frihetsflottan. Dagen efter förbjöd den grekiska regeringen fartyg med destination Gaza att lämna landet.

Så förklarade cementfabriken att den efter påtryckningar från den grekiska regeringen inte kunde leverera den cement Ship to Gaza betalt för. Vattenverket i Gaza, som skulle ha använt cementen för att reparera det sönderbombade vattenförsörjningssystemet, sände oss ett mejl häromdagen: 'Tack för alla ansträngningar som [ni] lagt ned på att hjälpa oss. Från djupet av våra hjärtan sörjer vi detta handlande. Det påminner oss än en gång om att vi lever under ockupation.'

Hur långt sträcker sig blockaden? Cypern är med, det vet vi. Är Turkiet med på noterna? Var det därför Mavi Marmara stoppades med liknande byråkratiska hinder som användes i Grekland? Skulle Sverige låta Ship to Gaza avresa från Göteborg om det blir aktuellt i framtiden? Hur ser det ut i övriga Europa?

En indikation kom den 8 juli då 600 människorättsförsvarare deltog i en Flytilla till Västbanken. De avsåg att helt öppet resa till Västbanken via Tel Aviv, då Ramallah inte getts lov att bygga en egen flygplats. Inte heller invånarna i de små palestinska reservaten på Västbanken har enligt Israel rätt till fri rörlighet och ingen får åka dit utan att be Israel om lov. Det visade sig att Israel outsourcat blockaden till fler länder. Hundratals resenärer som reste med Lufthansa, Air France, Alitalia, Malev Airlines, easyJet, och Swiss Air stoppades av polis under mellanlandning i Europa.

Varför är Netanyahu så hysteriskt rädd för Frihetsflottan? På vilket sätt hotar fredsaktivister och en last av cement och fotbollar från Gothia Cup hans politik? Enligt Osloavtalen skulle en palestinsk stat på Västbanken och Gaza ha utropats 1998 och landets båda delar ha förbundits genom en säker passage. I utbyte skulle Israel ha rätt att inspektera varuflödet till Palestina, vilket är den enda del av avtalen Israel fortsätter att hänvisa till.

Blockaden är säkerhetspolitiskt irrelevant. Den hindrar inte vapensmuggling (som kan ske genom tunnlar) utan legitimt företagande. Muren uppfinner det samhälle den ringat in: Gaza som ett från övriga Palestina särskilt samhälle. Jämte de illegala bosättningarna på ockuperad mark syftar blockaden till att bygga bort förutsättningarna för ett självständigt och territoriellt sammanhängande Palestina. Genom att reducera palestinier till biståndsberoende fångar inom små och av Israel kontrollerade reservat vill man knäcka deras värdighet och motståndvilja. De skall vara tacksamma om de får in en truck dricksvatten eller kan besöka en släkting och sluta bråka om rättigheter och självbestämmande.

Blockaden utmanar samtidigt världssamfundets ledare: se här, vi berövar palestinierna deras mänsklighet. Går ni med på det?

Ett högt spel förvisso, men inte utan utsikter att lyckas. Att blockaden är inne på sitt femte år utan att världssamfundet gjort mer än att konstatera att kollektiv bestraffning strider mot folkrätten och då och då utfärda tandlösa krav om att blockaden måste hävas, talar sitt tydliga språk. Desto större anledning för Netanyahu att gå i taket då en samling gräsrotter plötsligt lade sig i för att i handling tillerkänna palestinier deras mänsklighet och söka återaktivera den åsidosatta folkrätten genom att bryta blockaden.

Frihetsflottan har exponerat den skillnad mellan teori och praktik som återfinns vid den nuvarande världsordningen rot. Den globala ordningen sägs utgå från idén att alla människor är jämlika och har bestämda rättigheter, som sägs vara universella och okränkbara. I praktiken sorteras människor efter dolda exkluderingsprinciper baserade på etnicitet, medborgarskap, kön, klass, religionstillhörighet och sexuell läggning, vilket cementerar en ojämlig fördelning av rikedomar och möjligheter. Hur hade omvärlden agerat om de som stängts in bakom murar för att sakta förkvävas utan tillgång till rent vatten och möjlighet till självförsörjning inte varit palestinier utan svenskar, amerikaner eller israeler? Det är symptomatiskt att den

enda människa i Gaza som Kvartetten* i sitt utspel den 2 juli nämner vid namn ? och som därmed behandlas som en riktig människa vars öde är möjligt att sörja ? är Gilad Shalit, den fängslade israeliske soldaten. Gazas 1,6 miljoner palestinier förblir anonyma, reducerade till omänniskor, vars öden lämnar Kvartetten likgiltig. Ship to Gazas inställning är den motsatta: riv alla murar, återge samtliga människor i Gaza deras fri- och rättigheter.

Frihetsflottan är inte över. Våra fartyg finns kvar, om än temporärt fasthållna i en outsourcad blockad. Det ger alla dem som påstod att en konvoj inte var rätta sättet att häva blockaden en möjlighet att visa vilket sätt som är det rätta.

Hävs blockaden går vi till Gaza med vår last och skänker sedan lastbåten till Palestina som det första fartyget i landets handelsflotta. Finns blockaden kvar kommer vi att segla igen. FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna kan inte samexistera med dubbla måttstockar och förblir tomma ord om den inte översätts i handling.

* Kvartetten bildades 2002 för att finna lösningar på Israel/Palestinakonflikten. Den leds av Tony Blair (som fram till senhösten 2010 också var konsult åt Gaddafi) och består av FN (genom Ban Ki-moon), USA (genom Hillary Clinton), EU (genom Catherine Ashton) och Ryssland (genom utrikesminister Sergei Lavrov, som år 2004 inledde ett säkerhetspolitiskt samarbete mellan Ryssland och Israel).

Mattias Gardell

Tidigare publicerad på Aftonbladet

<http://www.aftonbladet.se/kultur/article13328172.ab> [1]

[2] [3]

Links

[1] <http://www.aftonbladet.se/kultur/article13328172.ab>

[2] <https://shiptogaza.se/print/1332>

[3] <https://shiptogaza.se/printpdf/1332>